

נשיא המדינה

ירושלים, י"ז באב תש"פ
07 באוגוסט 2020

לכבוד שדולת הנשים

לכבוד שדולת הנשים שלום רב,

בראש ובראשונה, חשוב לי לציין – אני פמיניסט. אמרתי זאת בעבר ואני שב ואומר זאת בכל הזדמנות אפשרית. אני פמיניסט משום שאני מאמין בשוויון מגדרי כפשוטו וסבור שאין שום הבדל בין אישה לגבר ביצירתיות, ביכולת העשייה, בחשיבה או בכל תחום אחר. שוויון מהותי שצריך להיתרגם לשוויון של זכויות ושל הזדמנויות. אך לצד החתירה לשוויון יש נושא שחוצה ופורץ את כל המסגרות הללו, נושא הנוגע לכולנו, תופעת האלימות כלפי נשים.

באלימות הזו יש להילחם, ועלינו – כחברה וכמדינה – לעשות זאת בכל דרך, להיאבק בכל הכוח. זהו מאבק על דמותה של המדינה ועל גורלה של החברה הישראלית על כלל שבטיה וקהילותיה.

בשנים האחרונות, מתקיים בבית הנשיא, מדי שנה, אירוע לציין יום המאבק באלימות נגד נשים. לא בכדי הקפדנו לציין את המאבק למיגור אלימות נגד נשים דווקא בבית הנשיא. אין זאת רק משום שרעייתי נחמה ז"ל פעלה רבות בשדה הזה, אלא בעיקר מכיוון שלבית הנשיא – בית העם בישראל – יש היסטוריה קשה ומטרידה בכל הנוגע לאלימות נגד נשים. היסטוריה שאסור לנו לחמוק ממנה ועלינו – על כולנו – להתמודד איתה.

אני מודע למגמה העולמית העולה, המבקשת לעצב מחדש את המרחב הציבורי תוך ניתוח והסרת פסלים אשר מנציחים דמויות המסמלות תקופות טראגיות, כואבות ואלימות, וחולקים להם כבוד.

אכן, בבית הנשיא מופיעות דמויותיהם המפוסלות של נשיאי ישראל לדורותיהם, וביניהם נשיא שהורשע בביצוע עבירות אונס, מעשה מגונה בכוח והטרדה מינית של נשים שהיו כפופות למרותו. לזכותה של החברה הישראלית אציין כי הדבר בנפשה, וכי נדרשנו לשאלה זו של הסרת פסלו יותר מפעם אחת בעבר. קודמי, הנשיא שמעון פרס ז"ל, נדרש לכך ופעל בדרכו; ואף אני נדרשתי לכך לאורך שנות כהונתי כנשיא.

הכרעתי הייתה ועודנה להותיר את הפסל על כנו.

לא ניתן ואסור לשנות את העובדות, ואין להעלים מעשים שנעשו. את ההיסטוריה יש להציג כהווייתה מבלי "לדלג" על יצירה כזו או אחרת. דווקא משום שאנחנו שותפים ושותפות למאבק הנחוש למיגור של האלימות נגד נשים, חובה עלינו להכיר את אשר אירע, לדון בו ולשוחח עליו.

בית הנשיא, ועל אחת כמה וכמה מאז שנפתח מרכז הביקורים שבו, הוא מרחב ששואף לחנך וללמד, ובמרחב כזה אל לנו למחוק או לייפות את ההיסטוריה. להיפך. זו גם הסיבה שהקפדתי שהיבטי ההנצחה האישית המופיעים ברחבי בית הנשיא, יזכירו וינכיחו את נסיבות ההעמדה לדין, ההרשעה באונס והמאסר. כל אלה מופיעים וימשיכו להופיע מעל דפי ההיסטוריה כפי שהיא מוצגת בבית הנשיא.

לצד המלחמה למיגור האלימות נגד נשים, חשוב שנזכור כי האירועים הלא פשוטים הללו לימדו אותנו ערך מיוחד וחשוב – ערך השוויון בפני החוק. אזרח שעבר עבירה, ואין זה משנה באיזה תפקיד רם מעלה הוא נושא, ייתן את הדין בפני מערכות ומוסדות המדינה ובפנינו כחברה. במדינת ישראל – היהודית והדמוקרטית – הכול שווים בפני החוק, ולעבירות ולקלון שנלווה עמן יש משמעות, עמוקה, טראגית, וציבורית.

חשוב לי לשוב ולהדגיש שאני שותפך המלא במאבק החשוב בנגף האלימות נגד נשים, שהוא המאבק של כולנו – של כלל השבטים והמגזרים בישראל. גם אם דרכינו במאבק אינן זהות, הרי שאני סמוך ובטוח שנצליח להשיג את מטרתנו המשותפת, ושמאמצינו יישאו פרי.

אכן
בברכה, אביזרנה
ראובן (רובי) דיבלן
חז"ל.